

САВЕТ ЕВРОПЕ

ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЉУДСКА ПРАВА

ДРУГО ОДЕЉЕЊЕ

ОДЛУКА

Представка бр. 13920/04
Томислав КАТИЋ и Борислав КАТИЋ
против Србије

Европски суд за људска права (Друго одељење), 4. марта 2008. године на заседању Већа у саставу:

Francoise Tulkens, председник,
Antonella Mularoni,
Ireneu Cabral Barreto,
Riza Türmen,
Danute Jočiene,
Dragoljub Popović,
Nona Tsotsoria, *судије*

и Francoise Elens-Passos, *заменик секретара,*

У вези с горњом представком која је поднета 2. априла 2004. године,
У вези с одлуком да се примени члан 29 став 3 Конвенције и заједно размотри допуштеност и основаност предмета,
У вези с званичним декларацијама којима се прихвата пријатељско поравнање у овом предмету,
У вези с одлуком да се горе наведеној представци да предност према Правилу 41 Правила Суда,

После већања, доноси следећу одлуку:

ЧИЊЕНИЦЕ

Подносиоци представке, г. Томислав Катић и г. Бранислав Катић су држављани Србије, рођени 1948. године, односно 1953. године. Живе у Марковцу а обојицу је пред Судом заступао г. Б. Микић, њихов законски старатељ, и, касније, г. М. Богосављевић, адвокат кога је г. Микић овластио да поступа у име подносилаца представке. Владу Србије („Влада“) представљао је њен заступник г. С. Царић.

Чињенице овог предмета, како су их странке доставиле, могу се сумирати на следећи начин.

Оба подносиоца представке су ментално ометена, због чега су потпуно зависили од оца који их је издржавао све док је био жив.

Отац подносилаца представке је, међутим, настрадао у саобраћајној несрећи 28. јуна 1983. године, а подносиоци представке су остали без икаквих прихода.

Подносиоци представке су 1987. године поднели тужбу против предузећа Дунав, великог српског осигуравајућег друштва. Тражили су заостало и текуће издржавање, заједно с законском каматом, надокнаду трошкова сахране свог оца и судских трошкова.

У периоду између 6. јуна 1989. године и 1. фебруара 2000. године, Општински суд у Великој Плани је донео пет пресуда, пресудивши у корист подносилаца представке, али је Окружни суд у Смедереву сваки пут укинуо ове пресуде по жалби и вратио предмет на поновни поступак.

Општински суд је 26. септембра 2001. године донео пресуду у корист подносилаца представке.

Окружни суд је 21. августа 2002. године делимично потврдио ову пресуду, али је укинуо њен преостали део и у том делу наложио поновно суђење пред Општинским судом.

Општински суд је 15. октобра 2007. године донео делимичну пресуду у корист подносилаца представке.

Тужени као и подносиоци представке су 2. новембра 2007. године, односно 7. новембра 2007. године, уложили жалбе Окружном суду.

Стога изгледа да поступак још траје.

ПРИТУЖБЕ

Подносиоци представке су се позвали на чланове 6 став 1, 13 и 14 Конвенције, као и на члан 1 Протокола бр. 1. Они су се, међутим, у суштини жалили на општу правичност као и на дужину горе наведеног поступка.

ПРАВО

Суд је 7. јануара 2008. године примио следећу декларацију коју је потписао заступник Владе:

„Изјављујем да Влада Србије нуди да исплати износ од 6.000 евра *ex gratia* г. Томиславу Катићу и г. Бориславу Катићу заједно ради обезбеђења пријатељског поравнања у горе наведеном предмету који још није решен код Европског суда за људска права.

Овај износ, који покрива сву нематеријалну штету, претрпљену због процедуралног закашњења пред домаћим судовима, као и трошкове настале у поступку пред овим Судом, претвориће се у домаћу валуту по курсу који важи на дан исплате без пореза који се може платити. Овај износ ће се исплатити у року од три месеца од датума обавештења о доношењу одлуке Суда према члану 37 став 1 Европске конвенције о људским правима. У случају да се овај износ не исплати у року од наведена три месеца, Влада се обавезује да ће на њега исплатити обичну камату, од истека тог рока до исплате, по стопи која је једнака најнижој каматној стопи Европске централне банке уз додатак од три процентна поена. Ово плаћање ће представљати коначно решење овог предмета који није завршен пред Европским судом за људска права. Домаће ...[потраживање]... подносилаца представке судови Србије ће посебно разматрати и на њега ова декларација не утиче.“

Суд је 11. јануара 2008. године примио следећу декларацију коју је потписао г. М. Богосављевић, правни заступник подносилаца представке, која, између осталог гласи како следи:

„Познато ми је да је Влада Србије спремна да плати *ex gratia* износ од 6.000 евра г. Томиславу Катићу и г. Бориславу Катићу заједно ради обезбеђења пријатељског поравнања у горе наведеном предмету који још није решен код Европског суда за људска права... Прихватам овај предлог и одричем се свих даљих потраживања против Србије у вези с чињеницама које су довеле до представке. Изјављујем да ово представља коначно решење ... предмета ...[подносилаца представке] пред Европским судом за људска права. Домаће ...[потраживање]... подносилаца представке судови Србије ће посебно разматрати и на њега ова декларација не утиче.“

Суд је констатовао да је пријатељско поравнање постигнуто између странака. Задовољан је што се поравнање заснива на поштовању људских права како је дефинисано Конвенцијом и Протоколима уз њу (члан 37 став 1 *in fine* Конвенције). Упркос томе, у посебним околностима овог предмета, Суд сматра да Држава, такође, треба да обезбеди предузимање свих неопходних корака како би се омогућило закључење овог случаја што је брже могуће, узимајући у обзир захтеве прописног функционисања правног система. На основу горе наведеног, одговарајуће је да се обустави примена члана 29 став 3 и да се овај предмет скине с листе Суда.

Из тих разлога, Суд једногласно

Одлучује да представку скине са списка својих предмета.

Francoise Elens-Passos

Заменик секретара

Francoise Tulkens

Председник